

"EDINOST"

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanih ob **torkih, četrčkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— . . . 8.— za vse leto . . . 12.— . . . 18.—

Naročnino je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se račune po tarifu v petiti; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Casermi št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravnništvo** ulica Molino picolo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprte reklame cije se proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„7 edinosti je moč“.

Preosnova davkov.

II.

(Dolje).

Poslanec Robič je nadaljeval svoj govor: Pri nas ne mislijo na odstranjenje davkov na pridelke, zlasti zemljiškega davka, dasi ima isti pri nas veliko večo davčno mero, kakor kjer bodi drugje, dasi moramo priznati, da zlasti v tli veliki državi, kakoršna je Avstrija, zemljiški davek še v naprej ne more biti pravičen, že z ozirom na različno podnebje, z ozirom na različne odnose, vladajoče v prometu, in tudi z ozirom na različne odnose v tleh. Tudi zmnožnost posamičnika za plačevanje se tu ne pošteva ni malo. Ali ima posestnik kaj čistega prihoda, ali ga nima, davek mora vendar plačati.

Gospoda moja! Tu se sklicujem na poročilo poročevalca, sestavljeno nenavadnim poznanjem stvari, kjer je citati glede na davke na pridelke (cita):

„Popolno soglasje je sedaj v teoriji in zakonodaji glede na velike nedostatke davkov na pridelke. Nepoštevanje dolgov in osebnih odnosov davkoplačevalcev provzroča velike ostroste, glede kojih se po pravici zahteva olajšanja, kakoršnega pa ni možno dovoliti ob zistemu davkov na pridelke“.

Gospoda moja! Že te okoliščnosti bi bile mogle biti vzrokom, da bi se o popustkih bolj pošteval zemljiški davek, ker ima ravno zemljiški davek toliko ostrin, in to temveč, ker se ne misli na odstranjenje tega davka kakor državni davek.

K temu se pridružuje še današnja beda kmetijstva. Nočem se tu zopet spuščati v to. Govoril sem že svojedobno marsikaj o tem.

Danes se sicer res priznava ta beda, tudi v takih krogih, kjer so bedo kmetijstva še pred malo časa označevali kakor frazo. V resnici pa se vendar ničesar ne stori, da bi se prišlo v okom tej bedi, in vendar bi bilo ravno tu najpotrebnejše, da se slednjič vendar enkrat ustvarijo bolji odno-

šaji. Trdilo se je opetovano, da saj kmet ne pade v davek na osebne dohodke, in sicer v različnih izjavah, storjenih v davčnem odseku in o drugih prilikah.

Toda iz okoliščnosti, da so se toli žilavo uprli proti temu, da bi se vsprejelo v zakon kakoršnositbodi določilo, da so mali kmetje že v naprej osvobojeni davka na osebne dohodke, iz te okoliščnosti je razvideti, da se tudi kmet pritegne k davku na osebne dohodke, kakor hitro bode njegovo posestvo izkazano z 250 gl. čistega katastralnega prihoda.

Saj priznavam, gospoda moja, da to stikanje po davku na osebne dohodke ostane v večini slučajev brezuspešno pri malem in srednjem kmetu, ali nekaj ostane vendar, in to je nadlegovanje kmeta. (Tako je!)

Njeg. ekselencija gospod finančni minister je sicer podal včeraj v tem pogledu najljubeznjivši izjav in pojasnjenj, toda jaz menim, da v tem pogledu ima prav „N. Fr. Presse“, ki piše (cita):

„Toda g. Bilinski more delati obljube le za se in za dobro svojega uradnega službovanja; toda zakon se takoj po njega objavljenju odloča od njega provzročiteljev in živi svoje samostojno življenje, ki le prepogosto vzrase nad namene njegovih zastavitev. Ako se bode videlo potrebno, kojemu bodočemu finančnemu ministru, da še bolj nategne davčni vijak, potem pa ne bodo označevali sredstev, uporabljenih v to, da se doseže veči dohodek iz davka na osebne dohodke, za vektacije in šikanje, ampak smatrali bodo, da so ista utemeljena v zakonu“.

(Konec prih.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 27. maja 1896.

Občni zbor nemškega „Schulvereina“ vršil se je torej minoli ponedeljek v Brnu. Bil je to 16. občni zbor. Iz kratkega brzojavnega poročila bilo bi posneti: Župan brnski je naglašal, da nem-

Jaz pa nisem mogel zaspati v morji težkih blazin. Obrat sem se z jedne strani na drugo — razne, čudne misli rojile so mi po glavi. Premišljeval sem, kaka vez veže to mlado žensko, polno nad in življenja, na starega bolnega kmeta, vedno godrnjajočega in vedno molečega. Je-li to proračunjeno, torej spekulacija, je-li to hvaležnost, sila ali kaj? Zakaj ni šla tje, kamor ji je velevalo srce, k mlademu možu, pri katerem bi preživela življenje, za katero je določena, življenje ljubeče in ljubljene soproge?

Nisem mogel razumeti, kako more prestajati cele noči pri tem bolnem starcu, streči mu, citati mu molitve. Pozno v noč slišal sem njen glas, zvočen in mehak, katerim je citala starcu nekaj iz svetega pisma iz molitvenika; vmes pa se je čul hud kašelj starčev.

Zaspal sem končno v navalu teh misli.

Vzbudil sem se, ko je solnce stalo že visoko na nebu ter žarilo v sobo mojo; Vojteh je vstal že mnogo poprej, najbrž je zaprezal konja.

Poletno jutro, toplo in smejoče se, vabilo je na plano.

Ustal sem, oblekel se ter odprl okno. Zračni tok, duhteč po drevesni smoli in cveticab, obdajal me je kaj prijetno.

Šel sem v veliko sobo. Starec je spal na

ški „Schulverein“ stremi po eminentno avstrijskopatrijotičkih ciljih, kar ga pa — to opazamo mi — nikakor ne zadržuje, da ne bi vsprejemal podpore — v nemških markah. Ker pa so bili gospoda — kakor je posneti iz jerimijade predsednika Weitlofa — nekako otožno nadahneni, se ne smemo čuditi, da je ta gospod solzami v očeh vsprejel šopek cvetic, ki mu jih je poklonilo neko malo dekletce. In potem je pričela jerimijada predsednika Weitlofa: Minolo leto je bilo jako neugodno za Schulverein v materialnem pogledu. Dohodkov je bilo za 43.827 gl. 32 nč. manj nego v prejšnjem letu in za 8074 gold. manj, nego je bilo proračunjeno. Vzrok tej „žalostni“ prikazni da je v tem, ker sedanja doba ni ugodna za „nemške idejalne“ cilje. Celo lastni rojaki so jeli obračati hrbet temu društvu, na čemer pa je v prvi vrsti kriv antisemitizem.

No, naše menenje je to, da Schulverein zato ne more vspevati, ker mu nedostaje vzvišene etičke podlage, ker so mu cilji krivični: ker mu ni namen braniti svoje, ampak jemati tuje. Toda nemški Schulverein je zlezal še pod površino bojavnega društva proti nemškemu narodu; ponižal se je v slepo orodje jedne same in sicer najpopačeneje med nemškimi strankami: nemško-liberalne stranke, pokorno služeči brezsrčnemu kapitalizmu. Tu je vzrok, da pošteniji Nemci sami nočejo ničesar čuti o nemškem „Schulvereinu“. Vsa krivičnost v ciljih tega društva pa je izražena v dejstvu, da se ponašajo se svojimi vspehi na — Kranjskem z njega kompaktnim slovenskim prebivalstvom, dočim prepuščajo lastne rojake na Ogerskem na milost in nemilost žido-madžarskim srditežem! S tem je pripoznano dovelj jasno, da je temu društvu jedini namen na jedni strani germanizacija slovenskih otrok, na drugi strani pa — židovsko nadvladje!

Kronanje ruskega carja. Carjev manifest, izdan včeraj povodom slavnosti kronanja, obnovlja prisego, da hoče car vsikdar delovati v prosep Rusije, utrjati vero in skrbeti za javni pouk. Ma-

postelji, njegovo lice bilo je še bolj rumeno in velo, nego sinoči.

Gospodinja prinesla je nama skledico juhe; bila je sveža, rudečelična, čila ko ptica, samo oči bile so nekoliko utrujene vsled nočnega bdenja.

Snedla sva ter stopila na dvorišče. Konj bil je že zaprežen, kopal je podkvmi, dali so mu najbrž preveč ovsu.

I gospodinja šla je z nami ven. Vojteh zabaval se je z njo, zasmejala se je in zazdelo se mi je, da nisem še nikdar v svojem življenju videl krasnejšega lica ko to smejoče se, obsevano solncem. Kakor da je del poletnega jutra stopil v njo, tako je žarela ta postava mladim življenjem, svežnostjo, pristrčnostjo. Ko zlato lesketali so se njeni počesani lasje, spleteni v krono; rudeča, na pol odprta usta bila so ko vstvarjena za poljub.

Hotel sem se tudi jaz kaj pogovoriti z njo, toda med tem poklical jo je iz sobe trudni, tresoči se glas starčev; probudil se je bil. Obrnila se je hitro, niti se ni poslovila, in že je zgiginila v sobo.

Odpeljala sva se. Cesta bila je polna blata, kaluže odsevale so se v solnčnem svetlu, na travi lesketalo se je tisočero kapljic včerajšnjega dežja in jutranje rose.

A pomlajeno zelenelo je drevje v gozdu,

PODLISTEK.

Prenočišče.

Češki epikal Jan Osten; prevel I. P.

(Konec.)

Odšla je v čumnato, vrnila se brzo se voščeno svečo, do sedaj nerabljeno, prižgala jo na leščerbi, nakapnila nekaj voska na mizo, postavila svečo ter sedla poleg mize zrla temno v plamen.

Konečno poglela je nevihta. Grmelo je samo še poredkoma in slabo, toda lilo je — kakor iz škafa.

Vojteh je vstal.

„Sta-li zaspana?“ povprašal je starec. „Marjana postljala Vama je v čumnati, dobro se naspita“.

Želela sva mu lahko noč; z leščerbo v roki popeljala naju je gospodinja v čumnato.

Bila je ozka sobica, čista, v primeri z veliko in skoro bogato opravljena. Stala je v nji steklena, likana omara, polna porcelanastih posod, lepa, bela pogrnjena miza, lesena dolga skrinja, zid bil je i poslikan.

Vojtehu pripravila je bila gospodinja ležišče na skrinji; slekel se je, klečal se pomolil Bogu, obrnil se dvakrat, trikrat — že je spal spanje pravičnega.

nifest odreja popustke na davkih, pomiloščenje kaŕnjencev in izgnancev, ako niso bili obsojeni radi prostih hudodelstev; dovoljuje povratek onim osebam, ki so se udeležile poljske ustaje. Seveda morajo storiti prisego zvestobe. Ministroma za notranje stvari in pravosodje se nalaga, da stavita razseŕzne predloge za splošno pomiloščenje obsojenih radi drŕavnih deliktov.

Predsednik francoske republike je poslal carju Nikolaju nastopno brzojavko: „Usojam si predloŕiti Vaŕemu Velikanstvu najpriskrbejše uestitke, kojemu se pridruŕuje ves narod francoski, za blŕgor Vaŕega Velikanstva in za bodočnost Rusije. Blagoizvoli Vaŕe Velikanstvo biti tolmačem mojih uestil pri carici ter verjeti v mojo neomajljivo udanost“.

Tudi na Francozkem so praznovali na demonstrativem naèin dan kronanja. V Parizu je bila velika operna predstava, med kojo je bilo burnih ovacij v proslavo Rusije. Mnogo hiŕ, javnih in zasebnih, se je odièilo v ruskih barvah. Vèeraj je bil za vojake dan svobode. Mimo tega so dobili isti vina in so se odpustile vse disciplinarne kazni. V Toursu, kjer se je mudil te dni predsednik republike, bil je slovesen banket, na kojem je glasba sviralala rusko himno ob glasnem vsklikanju v proslavo Rusije in Francije.

Italijan v Afriki proti nova nevarnost. Glasom zasebnih, iz Rima doŕlih poroèil, je ras Alula zeló nejevoljen, ker je Menelik pustil v rokah Italijanov utrdbo Asmaro, nahajajoèe se v srcu Eritreje. Asmara bila je namreè fevdalna posest pod gospodstvom ras Alule. Pravijo, da ta vojeviti ras nikakor ne misli prepustiti Asmare Italijanom. Bati se je zatorej, da poskusi prej ali slej prisvojiti si Asmaro na svojo roko in da mu pri tem pomaga ŕe ta ali oni drugi ras, ki ni zadovoljen z izidom vojne proti Italijanom. Ista poroèila zatrjujejo, da je ras Alula neizprosno sovraŕnik Italije. Moŕno je torej, da utegne ras Alula provzroèiti novih homatij na svoj raèun.

Razliène vesti.

Cesarjev dar. Nj. Vel.è. cesar je podaril iz svojega imetka 100 gl. obèini Lokva kakor prispevek k pokritju dolga, ki ga je napravila obèina za popravo kapelanijske zgradbe.

Umrli je predvèerajšnjem zjutraj v Brdih pri Salimbergu po dolgi in muèni bolezni, v 73. letu njene dobe, gospa Alojzija Kocijanèiè, taŕea c. kr. finanènega kontrolorja, gosp. Frana Torosa.

Podmarŕal baron Kuhn †. Tu prinaŕamo nekoliko podatkov o osebi vojskovodje, ki je bil jeden najslavnejŕih avstrijskih generalov sedanjosti, o preminolem podmarŕalu baronu Kuhn u. Pokojnik se je rodil dne 23. junija leta 1817. v Prostejevu na Moravskem. Oèe mu je bil viŕièastnik. Mladenèiè je obiskoval vojaŕsko akademijo v Dunajskem Novem mestu, kojo je zapustil leta 1837. kakor podporoènik, 1843. je postal nadporoènik. Leta 1848. odlikoval se je Kuhn za èasa milanske revolucije in v vojni s Pijemontom tolikanj, (sosebno v bitki pri sv. Luciji), da je bil

mah je bil bujnejŕi, veselo poskakovali so ptièi po grmovji. Muhe niso nadlegovale konja, veselo tekeli je po mokri cesti, da je blato ŕkropilo na naju.

„Grdo bi naju bilo vjelo, to vreme“, pravil je Vojteh. „Hvala Bogu, da mi je priŕlo na misel, zateèi se sem“, veselil se je. „Prideva domov k obedu. Mislili si bodo, da sva prenoèevala nekje — kaj pravite k ti ŕenski?“ obrnil se je k meni.

Nisem tajil, da se èudim.

„Da, da, poŕtena ŕenska!“ modroval je sam seboj flegmatèno Vojteh.

„Vsi ljudje so noreli za njo: uèitelji, lovci tu okoli — nek gozdarski adjunkt je bil èisto ponorel, poŕiljal ji je pisma ter mislil resno. Postal je gozdar in hotel jo baje za ŕeno. Toda ona ne! Vedno tièi le pri tem starcu, nikakega veselja nima tam, prosim Vas, stari vedno godrnja, po-kaŕljuje — ne bode dolgo temu, da bode ŕe hujŕe. No, jaz tega ne razumem“. Pomigal je z roko in priŕgal si pipo.

Zvedel sem kasneje, da je starec umrl in zapustil vse gospodinji. Prodala je posestvo in odŕla, Bog ve kam.

imenovan stotnikom in je dobil viteŕki kriŕec reda Marije Terezije. V nadaljnjih bitkah odlikoval se je mladi stotnik zopet tako, da mu je cesar sporoèil osebno svoje priznanje in ga odlikoval z redom ŕelezne krone. Postal je major in bil premeŕen na Ogersko. Leta 1853. je bil imenovan podpolkovnikom in zajedno je dobil baronstvo. Ko je prièela vojna leta 1859., napravil je Kuhn vojni naèrt, toda generali „stare ŕole“ niso se hoteli ravnati po njegovih nasvetih. Po bitki pri Solferinu je postal Kuhn brigadir na Tirolskem. Tam se je posebno odlikoval z izvrstno svojo taktiko, s katero je znal zabraniti Francozom in Lahom pristop na tirolsko zemljo. Po vojni je postal zapovednik kranjskemu peŕpolku ŕt. 17; leta 1862. pa je bil imenovan poveljnikom na Tirolskem. In tu je svojo ŕenijalnostjo leta 1866. umel zopet ubraniti mnogo moènejŕi laŕki vojski prestop na tirolska tla. Ta Kuhnova obramba Tirolske spada med najslavnejŕe èine avstrijske vojske. Takoj zatem bil je v priznanje svojih zaslug imenovan podmarŕalom in imejteljem kranjskega peŕpolka ŕt. 17 ter zajedno povzdignen komandèrjem reda Marije Terezije. Leta 1868. postal je vojni minister in v tej visoki sluŕbi stekel si je neveljivih zaslug z reorganizacijo naŕe vojske. No, Kuhn je bila krepka vojaŕka narava, ter je povedal vsakemu svoje menenje naravnost v lice. Zatorej se je zameril tu pa tam in dne 14. junija 1874. moral se je umakniti. Nj. Vel. cesar ga je odlikoval z velikim kriŕcem ŕtefanovega reda ter ga imenoval poveljnikom III. voja v Gradcu. Leta 1886. postal je Kuhn kancelar reda Marije Terezije, leta 1888. pa je moral v penzijo, ker je bil — nekoliko preveè odkritosrèen in brezobziren. — Smelo pa se more trditi, da je bil pokojni baron Kuhn po marŕalu Radeckem prvi in najodliènejŕi naŕ vojskovodja. Zlasti mora ŕalovati za pokojnikom kranjski peŕpolk, koje ga je pokojni general vedno visoko èislat. —

Birma v Trstu. Predvèerajšnjem podelil je mil. ŕkof dr. Glavina v cerkvi Sv. Marije Gornje (oo. Jezuvitih) 59 otrokom zakrament sv. birme in slednjiè ŕe jedni „birmauki“, ki je stara ŕe 65 let! Ta priletna birmanka bila je neka furlanka, stanujoèa v ulici del Bosco ŕt. 48.

Mladi reformatorji in krŕèanska ljubav. Pod tem naslovom piŕe „Naŕa Sloga“: Èe tudi kasneje, doŕel nam je vendar v roko listiè „Amico“ od dne 3. t. m. Ta pamflet zastopa baje interese italijanskih katolikov v Primorski, kitijo ga svojim znanjem nekateri tukajŕnji mladi duhovniki italijanske narodnosti, ki se skrivajo za ledja nekega krojaèa iz Pirana, kojemu menda dobro prihaja oglodana ŕkorjica kruha krŕèanske ljubavi dotiène gospode. V dotièni ŕtevilki javlja „Amico“ smrt ŕupnika Tomaŕa Thalerja ter se spominja novo imenovanega ŕupnika za Rojan, g. Iurizze (Jurce po odloku ces. kr. namestniŕstva v Trstu). Nasproti Iurizzi ali Jurci ne zavzimljemo mi za sedaj nikakega staliŕea, ker hoèemo èakati na njegova dela, ali kar nas ŕali, je barbarsko veselje, ki se èita med vrstami na smrti pokojnega ŕupnika Thalerja, kojemu omenjeni listiè ne klièe niti „Bog mu bodi milosten!“ — in vendar je pokojni ŕupnik Thaler poŕteno maŕnikoval nad 40 let, a do 27 jih je prebil kakor ŕupnik v Rojanu, moŕ brez madeŕa, ki je èastno dovrŕil svoje ŕivljenje. Tako postopanje baje katoliŕkega „Amica“ nas kar osupljuje, kajti pri njem najdemo vsega, samo krŕèanske ljubavi — ne!! Temu pa ni èuda, ko mu je duŕa oni po italijanski vzgojeni duhovnik, ki je napal slovenske pevce, ko so hoteli zadnjikrat pesmijo pozdraviti nepozabnega kateheta Jagodeca, in ki, govoré o nasledniku Jagodeca, ni imel niti besede, s kojo bi se bil spomnil kreposti in vrlin pokojnega kateheta, kakor da je bil Jagodec najveèa nièarija, doèim v resnici ŕaljujejo za njim vsi oni, ki so ga poznali. To je uprav peklena zloba, altrochè carità cristiana; a sedaj kakor da je ves iz sebe samega veselja na smrti prezaslужnega ŕupnika Thalerja. Sramota! Da bi se ti mladi italijanski reformatorji, ki èitajo vsakovrstne italijanske novine in po priloŕnosti tudi klerikalno-èifitskega „Piccola“ (Zlobni jeziki trdè, da so ti uzorni italijanski gospodje rado vidjeni gostje v uredniŕstvu ŕidovskega „Il Piccola“! Op. stavèeva.) — da bi se ti mladi reformatorji, pravimo, vsaj hoteli uèiti od „barbarskih“ Abesincev, ki so junaŕki potokli njih

idealne brate v Afriki, kakó treba spoŕtovati mrtve! Ali ne: ubogi „ŕèavo“ nimaniti te pravice, da bi se mu reklo: Bog mu bodi milosten! — kajti mogel bi oskruniti — italijanski raj, priti v dotiko z velikimi duhovi velike in gladne Italije, ki se uprav „italianamente“ bori doli v Afriki.

Gospoda, mladi italijanski duhovniki! Krŕèanska ljubav ne stanuje v italijanskih èevljih z „fubami“, ampak v plemenitosti srca. Nas napadate fanatièno besnostjo, nam predbacujete to in ono, ali vsikdar smo imeli veè obzira do mrtvih, in da so bili tudi naŕi nasprotniki, nego pa vi! Èudno res, da niste napali tudi pok. ŕusta, ki vam je bil trda kost v svojem ŕivljenju; bode ŕe tako, da vau je primanjkoval „coraggio italiano“. Z deli, z deli dokaŕite, da ste pravi duhovniki, ne pa licemerskim vedenjem!

Srbi v Trstu. Minole binkoŕtne praznike dospelo je iz Belegagrada v Trst kakih 40 Srbov, sluŕateljev trgovinske ŕole in njih profesorji. Nekoji trŕaŕki Slovenci in Hrvati so poskrbeli po moŕnosti, da je bilo milim slovanskim bratom bivanje v Trstu èim prijetnejŕe in koristnejŕe. Nekoliko obŕirnejŕe spregovorimo o tem v prihodnjem izdanju.

Nekaj o ravnopravnosti. Z Goriškega nam piŕejo: Dovolite mi, g. urednik, da Vam k notici: „Jezikovna ravnopravnost pri c. k. financi v Trstu“, dodam par vrstic. — Tisti „Befugniss in Licenza“ v naŕih tobakarnah me bode ta v oèi, odkar se zavedam, da sem sin inatere Slave. Svoje dni nabiral sem ukaze finanènih oblastnj in jih peŕiljal naravnost naŕemu diènemu poslancu g. Gregorèièu, da on razpolaga ŕnjimi ob kaki priliki. Ta naèin je edini, koje ga se zamore davkoplaèevalec posluŕevati, druge poti ni. Jeza gori, jeza doli, razburjenost tja razburjenost sem: — v ustavni drŕavi se moreŕ posluŕevati edino ustavnih pravic, ne pomaga niè! Nekega dne pride kmet - prodajalec - tobaka k meni z nekim listkom od finanène oblasti, ter me prosi, naj mu stvar pojasnim ker ni veè dotiènega jezika. Jaz — ne bodi len — nisem maral dajati finanèni oblasti potuhe. Svetoval sem mu, naj vrne listek in naj zahteva, da se mu izroèi v slovenŕèini pisan listek. Doslej pa naj ŕe ravna po starih predpisih glede tobakarne! Dodal sem ŕe, da jaz sem za vse kaj druze ga, kakor njemu razlagati nemŕke in laŕke èekarije. — Potem tja doŕli finanèni straŕnik poasnil mu je sicer dotièni odlok, o kakem slovenskem odloku pa ni hotel slišati, paè pa zaukazal, da se ima dotièni odlok za vsak sluèaj dobro hraniti. Jaz pa sem svetoval dotiènemu trafikantu, naj pošlje nazaj tiste „Refungnisse“ in „Licenze“. V mladih letih se mi je èudno zdelo, kako morejo sprejemati Slovenci tako hladnokrvno, kar se jim pomoli — to mi ni ŕlo v glavo. Ali zdaj, ko gledam v svet pazljivim oèesom, ko vidim kruhorstvo na vsej èrti, kleèeplaztvo pri vseh stanovih, sodim drugaèe. Mnogoteri misli pravo, tudi je res pravi Slovenec — ali le v srci, na dan se ne upa. Zato je mnogo ozirov. S tem ne sodim nikoga, merim le „braè“ po sebi, ker — Bog me obvari, da bi se pod temi nedolŕnimi vrsticami podpisal s polnim imenom; z Bogom moja karijera! — Zato pa ne zamerim revnemu trafikantu, ako sprejema fin. straŕnika s pokloni, ker od njega je odvisno marŕikaj. Tako npr. so neke pristojbine, ki pa niso doloèene natanèno, temveè doloèajo se od sluèaja kakor nanesejo krajevne razmere, in ne da se tajiti, da upliva tu duŕevna razpoloŕenost dotiènih organov.

Kaj storiti? O, poznamo sredstva, koja bi pomagala, ali delamo se nevedne! Palic smo vredni, palic!!!

Iz „Slovanskega pevskega druŕstva“ se nam poroèa: Priprave za druŕstveni koncert so dovrŕene. Ta koncert bi se imel vrŕiti ŕe pred mesecem dnij. Ali ob ŕalostnih trŕaŕkih razmerah druŕstvo ni moglo dobiti primerne dvorane in je tudi ne dobi èo tja sredi junija. Zato je sklenilo, da priredi zaèetkom julija veselico na vrtu, koncert pa se bode vrŕil na jesen. Druŕstvo je moralo priti do tega sklepa, ker sedanja doba ni veè za koncerte v zaprtih prostorih, zbok èesar se ne bi bilo naèejati primerne udeleŕbe. To bi bilo v materialno in moralno ŕkodo druŕstvu. Druŕstvo itak trpi ŕkodo, ker je potroŕilo mnogo èasa in truda za priuèenje dotiènih skladeb, a sedaj se mora priuèiti skladeb, primernih za vrt. Na

tem trpe pevci in pekinje in tudi neumorni učitelj. Res žalostno, da je naše društveno življenje ukovano v take sponse, ker nimamo niti enega, za naše veselice primerne prostora, na kojega bi mogli računati v vseh slučajih; ampak smo odvisni od vsakovrstnih „prijateljev“. Na ta nedostatek naj vendar jedenkrat prično misliti naši imovniki. Menimo, da bi lahko odpomogli temu nedostatku — tem laglje, ker bi se gotovo primerno obrestoval v ta namen naloženi kapital. Premišljajte, gospoda rodoljubi!

Nasad ruskega čaja — na Primorskem. Predsinočnem v Trst dospel Lloydov parnik „Pandora“ prinesel je s seboj 10 rastlin ruskega čaja, koje je odposlal po nalogu c. kr. ministerstva za poljedelstvo avstro-ogerski konzulat v Batumu. Te rastline so namenjene gospodarski poskuševalnici v Gorici. Rastline so dospale v jako lepem stanju v Trst.

Vesti iz Aleksandrije. Pišejo nam iz Trsta: Razgovarjaje se s prijateljem I. Debeljakom, došlim ravno iz Aleksandrije, od koder je pobegnil pred strašno boleznijo, ki razsaja tam, izvedel sem sledeče:

Kolera napade vsak dan najmanj 50 ljudi; ter je ista najhujše azijske vrste, kajti umre jih po 95%. Vzrok, da se ta bolezen tako pogostoma pojavlja med Arabci in da zahteva toliko žrtv, je le ta, da se ti ljudje prav nič ne varujejo in bojé pred boleznijo. Mesto da bi klicali zdravnike ter se pokorili njihovim odredbam, bi jih pa, če bi le mogli, še kamenali. Tako se je godilo v Neapelju leta 1885. Ne napadajo pa samo zdravnikov, ampak tudi druge k sanitetni službi spadajoče organe. Mrtvece pokopavajo sami, ne da bi o tem javili dotični komisiji, vsled česar je jako težko konstatovati natančno število slučajev. Okolu bolnikov zbirajo se, kakor bi to bila kaka navadna nalezljiva bolezen, zraven pa pravijo: „Allah Karin!“ To se pravi: „Kakor Bog hoče!“

Posebne hvale v tem obziru pa je dolžna slovensko-hrvatska kolonija tija novodošlemu zdravniku gosp. dru. Pečnik-u na njegovi požrtvovalnosti in njegovem trudu. Ta gospod poučuje svoje rojake, kako se jim je vesti o pojavu te bolezni in si pomagati. Takoj ob konstatiranju slučaja prihiti na bolnikov dom, ter pomaga istemu vsemi svojimi močmi. Izjavil je, da ga nobena stvar ne bi mogla užalostiti tako, kakor če pobere grozna bolezen kojega naših. Hvala mu!

Tudi prečastitemu očetu frančiskanu Humbertu Rantu gre v tem obziru velika hvala, kajti isti hodi, ne zmené se za hudo nevarnost, nevstrašljivo krog svojih napadenih rojakov, urejuje njih privatne stvari, tolaži jih ter krepča duševno. Pri umirajočih ostaja do njih zadnjega zdihljeja. Le Bog sam more poplačati taka dela krščanskega usmiljenja.

Pred časom osnovalo se je v Aleksandriji „Slovensko-hrvatsko društvo“, katerega namen je združevati rojake in prirejati zabavne večere. Posebni namen društva je, pomagati tja došlim službe si iščočim rojakinjam, posebno ob začetku njih tamošnjega bivanja. V Aleksandriji je namreč posredovalek za službe. Le-te ženske vprejemajo tjakaj došla dekleta v hišo, dajejo jim hrane in drugo potrebno, dokler si ne dobe službe. Ko so si pa dekleta dobila službo pomočjo posredovalek, morajo jim (posredovalkam) vračati velikoobrestno za prejšnjo hrano in prenočišče.

Posredovanje in varstvo takih žensk je za neizkušene mladenke večkrat jako nevarno v duševno-moralnem obziru. Sedaj pa ne bode treba tja došlim mladenkam iskati pomoči pri takih brezvestnih posredovalkah, ker omenjeno društvo prevzelo je to skrb in nalogo. Iskalo jim bode brezplačno služeb, ter jih, dokler ne dobe službe, preskrbovalo s potrebnim. V slučaju bolezni plačevalo bode društvo bolniške stroške ter bode s tem veliko prihranjeno slovenskim občinam. Skrbelo bode tudi, da bodo služkinje, vračajoče se v svojo domovino, plačevale le polovico vožnih stroškov iz Aleksandrije v Trst.

Nadalje ima omenjeno društvo tudi svoj pevski oddelek, čegar udje se prav pridno vadijo v petju; žal, da se je moralo poučevanje ustaviti začasno radi boleznijo. Tudi za osnovo tega društva gre največja hvala očetu Rantu. Ta rodoljubni svečenik obdržuje tudi vsako nedeljo slovensko propoved. Slavno pevsko društvo „Kolo“ iz Zagreba

je blagodušno podarilo našemu društvu lepo svoto 50 gld. in zbirko hrvatsko-slovenskih pesmi „Kolo“. Slav. društvu bodi tem potom izrečena najprisrčnejša zahvala. Tudi g. Ansen-u, blagajniku avstrijskega konzulata (Ansen je rodom Hrvat) in g. Cibič-u trgovcu, sedaj bivajočemu v Trstu, gre posebna zahvala za osnivanje tega društva. Takoj, ko bode pripuščalo denarno stanje, napravi si društvo svoj narodni dom; upati je, da se to zgodi že v kakih 3 letih.

Še marsikaj bil bi rad povedal prijatelj, ker pa mu ni čas dopuščal, obljubil mi je to za prihodnjic. Če Vam bode ljubo, g. urednik, Vam pa zopet kaj sporočim. (Prosimo, ured.)

Iz Sežane. Moška podružnica sv. Cirila in Metoda je imela redni občni zbor v 17. dan maja ob 3¼ pop. z obilno udeležitvijo. Podružnica ima 35 udov, kar je za Sežano bore malo; dohodkov je imela v min. letu nad 95 gl., izmed kojih je 60 gl. nabranih za tretje pokroviteljstvo. Razgovarjalo se je obilo, kako povzdigniti podružnico in naložilo odboru, da v prvi vrsti skrbi za to, da pridobi novih udov, katerih naj bi štela Sežana vsaj 100 na število. Izvolili so se kakor odposlaniki za prihodnjo veliko skupščino in sicer gg. Kante, Jan. Renčelj, V. Pregelj in Ivan Štolfa; v podružnično vodstvo pa: gg. Kante, predsednik, Iv. Štolfa, njegov namestnik, Iv. Renčelj, blag., A. Kosovel, tajnik in odborniki gg. Vinko Pregelj, Anton Bekar in Ivan Rožič.

Prostovoljno ognjeasno društvo v Sežani je zborovalo dne 17. maja. To društvo šteje 35 izvrševalnih, 10 podpornih udov in še mnogo družih blagih podpirateljev. Na podlagi pridobitih si zaslug za ustanovitev in društveno vodstvo, imenoval je zbor z vsklikom svojim častnim članom velečenjenega g. dr. Otokarja Rybáfa in veleč. g. O. Polleya kot društvenega mecena; izrekla se je presrečna zahvala preblag. g. grofu Schaffgotschu, okr. glavarju, dru. Ostertagu in dru. Jaschiju, ki društvo gmočno podpirajo. — Društvo si je tekom obstanka nabavilo za kakih 600 gld. orodja in ima sedaj 124 gld. 83 nč. prebitka, kateri se uporabi za nakup društvenih potreb.

Načelnikom društva je bil jednoglasno izvoljen g. Matko Kante, c. kr. okr. š. nadz., namestnikom pa g. Karol Renčelj; voditelj plazavcem: Matija Tavčar, nam. V. Kariz; voditelj škropilcem: Jožef Merlak, nam. Ant. Macarol (Čeh); vod. varhom: Ant. Bekar, nam. Ivan Keber; vod. brizgalne: Ant. Filipič, nam. Lojze Štolfa; poverjeniki: Vinko Pregelj, A. Kosovel in Jožef Pirjevec; vodniki ovi: Fran Trčelj in And. Renčelj; trobentača: Polde Kramarjev in Fran Pregelj.

Poziv. Gg. nadzorniki in nadzornice „Delal. podp. društva“ se pozivljajo v sejo, ki bode prihodnjo nedeljo ob 6. uri pop.

Javne kopelji. Tukajšnje c. kr. policijsko ravnateljstvo izdalo je naslednji razglas v italijanskem jeziku:

Za prihodnjo poletno dobo določeni sti za javno uporabo ljudski kopelji pri sv. Andreju in za svetiljnikom. Obe kopelji sti razdeljeni za moške, ter ženske in otroke; prostor za plavanje je ograjen s plavajočimi tramovi. Onkraj istih ni dovoljeno plavati z ozirom na varnost življenja. — Ljudski kopelji bodeti vedno nadzorovali po dva paznika. — Kopelji bosti se zapirali brezuvetno ob 10. uri zvečer meseca junija, julija in avgusta ter ob 9. uri zvečer meseca septembra. — Ob delavnikih, vsak dan od 5. do 6¼ ure, ostanejo oddelek za moške kopelji pri Sv. Andreju poleg Lloydovega arzenala in oba oddelka kopelji za svetiljnikom, v izključno uporabo c. in kr. vojnika.

Da se pride v okom nepristojnostim toliko gledé na javno morálo, kolikor glede na varnost življenja, spominja se na te-le prejšnje naredbe:

1.) Prepovedano je kopati se izven gcri omenjenih in družih krajev, namenjenih v to svrho.

2.) Kdor se koplje, mora biti oblečen vsaj v spodnjih hlačah ali v halji.

3.) Prepovedano je voditi v kopelj pse, konje in druge živali.

Kdor prestopi te naredbe, bode kaznovan po določbah obstoječih zakonov.

Ponarejalca vina pred sodiščem. Predvčerajšnjem bila je pred tukajšnjim dež. sodiščem razprava proti bratoma De Gioia, italijanskima podanikoma, trgovcema z — „vinom“, obtoženima javnega nasilstva. Svoječasno smo sporočili, da je tukajšnja

finančna oblast doznala, da brata De Gioia v svoji zalogi „vina“ v ulici S. Lazzaro ponarejata vino s pomočjo tamarinde, glicerine in drugih, zdravju škodljivih snovij. Dne 16. aprila t. l. ob 12¼ uri pop. šel je zatorej viši komisar finančne straže Martin Steppan z respicijentom Jurjem Steinerjem, stražnikom Alojzijem Singerjem in magistratskim oficijalom Mingottijem v magazin bratov De Gioia, da preiščejo istega. Vsi člani komisije bili so v civilni opravi, da nebi obrnili pozornosti občinstva na svoje poslovanje. Viši komisar se je izkazal bratoma De Gioia s posebnim dekretom ter jima priobčil namen obiska te komisije. Ker pa sta brata De Gioia dobila baš istega dne v svoj magazin 4 sodčke tamarinda za opravljanje svojega nečistega posla, uprla sta se komisiji dejanski in z vso silo. Viši komisar Steppan in stražnik Singer bila sta pri tem lahko ranjena. Komisija morala se je umakniti pred besnikoma in pozvala je policijo v pomoč. Zaprli so oba nasilnika, toda pozneje stavili so ju začasno na svobodo, ker sta položila jamčevino. — O predvčerajšnji razpravi izgovarjala sta se oba obtoženca, da sta imela tamarindov ekstrakt samo radi tega v magazinu, ker sta ga potrebovala za — izdelovanje kisa (jesiha) iz neke partije pokvarjenega vina (l). Trdila sta tudi, da nista znala, s kom da imata opraviti o omenjenem obisku, kajti noben član komisije da se ni legitimoval (?) in vrhu tega, da so ju — napadli člani komisije (!). No, sodišče je potom svedokov dokazalo tema junakoma njiju krivdo ter ju obsodilo: 35-letnega Vida De Gioia na osem mesesev, njegovega 26letnega brata Josipa na štiri mesece težke ječe.

Pomiloščenje katoliških duhovnikov. V Vatikanu so doznali, da car ruski povodom kronanja pomilosti vse zaprte ali v Sibirijo prognane katoliške duhovnike.

Kužne bolezni v tržaški občini. V tednu od 16. do 23. t. m. bilo je prijavljenih v tržaški občini 31 slučajev dávice (prejšnji teden bilo je le 17 slučajev), 23 sluč. ošpic in 9 sl. škrlatice. — Umrlo je 7 otrok za ošpice, 2 za dávico in 2 za škrlatice.

Judeo-madžarski grb. Ogerski grb nosi tudi križ. O priliki milenija so hoteli madžarski Židje pokazati svoje madjarstvo s tem, da okrasijo svoje sinagoge s ogerskim grbom. Ali kako si pomagati, ako je na tem grbu znak krščanstva? Pomagali so si kakor vsikdar: s falzifikatom. Židje v Aradu in Satmaru postavili so v grb namesto križa njih židovsko zvezdo: Davidov šestokot. In tako je v proslavo milenija nastal iz ogerskega krščanskega grba novi grb današnje Ogerske: žido-madžarski grb. Ali treba še kaj reči k temu?

Delavsko gibanje na Angležkem.

Spisal M. Kamučič.

(Konec.)

V zadnjih 40 letih bila je tudi na Angležkem ekonomična depresija. Trpela sta sploh trgovina in obrt. Veliko delavcev je zgubavalo delo, zato je tudi delavsko gibanje dobilo drugo lice.

Veliki lokalni „Unions“ imeli so največjo skrb za dobrodelne namene, za podporo más, ki so bile brez dela. Tako so se društva prelevila v podporna.

V tem je pa popolnoma oslabele skupno delovanje.

Delavcem vsiluje se ekonomična misel; a tudi srednji stan je upoštevati v tem prevratu, kajti isti nima več enacih dobičkov in ne daja več toliko zaslužka.

Dosedanji nauk o določenem plačilu se umika drugi teoriji, namreč: o ponudbi blaga in zahtevi po njem. Plačilo je prišlo v razmerje s ceno blaga.

Dotedanja društva so imela edino skrb, določevati cene raznemu blagu ter varovati kapitalne glavnice društev, da ne bi razpadle.

Zdaj so zgubila strokovna društva vso svojo moč in upliv. Reakcija je bila neizogibna. V tem je ponovil parlament v Londonu kriminalni zakon iz leta 1799. proti koaliciji delavcev, to je proti dovoljenju štrajkovanja.

Delavci so zgubili toliko veljave pri kapitalistih in vladi, da se jih ni upal noben poslanec zagovarjati. Iz tega lahko sprevidijo naši delavci, da le dokler so edini in združeni, so močni; kakor hitro pa spozabijo de-

lavsko smer in krenejo na drugo pot, stajim takoj za hrbtom kapital in zakon. Ko je pa vlada vsled nameranih štrajkov znova začela tirati caporione v zapor in v prognanstvo, zdramilo se je vse delavstvo z elementarno silo, premenilo ob enem taktiko ter se udeležilo političnih volitev že leta 1874.

Na Angleškem ste od nekdaj dve odločilni politični stranki: zdaj pride ena na krmilo, zdaj druga. Jedna je stranka aristokratov in velikega kapitala, druga pa srednjega stanu; jedna se zove konservativno, druga pa liberalno.

Delavski borilec Stuart Mill svetuje, naj bi delavci popustili ti stranki ter naj bi se uredili v samosvojo stranko; postaljati naj bi delavske kandidate in glasovali za nje.

To je res pomagalo!

Že leta 1875. je parlament brez ugovora odpravil krivični zakon in sprejel zakon o združevanju ali koaliciji.

Delavci so bili sedaj svobodni v snovanju „štrajka“.

A gospodarstveno stanje se še ni izboljšalo v deželi; gospodarji so delavcem znižavali tednino pod polovico prejšnjih let, a delavec je moral molčati.

To stanje je trajalo do leta 1885. Delavski voditelji se upirajo v parlamentu uvedanju zakonov, ki naj bi se tikali samo delavskega stanu. A tudi to ni imelo obstanka. Delavski prijatelji vzbujali so drugo mišljenje. Tako sta Henri Georg in Hydmann kakor tudi mednarodni kongresi opozarjali delavce na nedostatke in kazali jim drugo pot.

V Londonu nastal je velikanški štrajk ladjetesalcev, imenovan „Dokstrik“ pod vodstvom Ivana Burnusa in v tem slučaju so še-le sprevideli stari delavci, da bi se dali organizovati v njih korist tudi delavski pomočniki in težaki.

In res zmagali so s pomočjo delavskih pomočnikov in težakov. A ravno ta zmaga zasukala je delavske gibanje v novi tok.

Prejšnja delavska večina je padla v manjšino.

Vedno bolj prodira in se širi misel, zahteva joča zakon v varstvo delavcev; ali ta misel naj bi dosegla državno vpravo v socialnem zmislu.

Ravno v tem se zopet strinja delavsko vprašanje s kontinentalnimi zahtevami kakor pri nas.

Zdaj pa naj še primerjamo napredek angleškega gibanja z gibanjem delavstva po drugih državah. Kontinentalni socializem v evropskih državah ima pred seboj le nevedno in indiferentno delavsko maso. Tu je treba novi ideji pridobiti moža za možem; med tem ko že od davna organizirani Angličani kar trumoma prehaja v socialni tabor. —

Na Angleškem je pričelo gibanje pod geslom: „Združiti se za skupno delovanje, da se določi pogoj plačila za delo“.

V treh generacijah se je združenje vršilo brez pravega političnega in socialnega cilja. Ni bilo drugače mogoče, kakor da so izven teh gibanj in zraven njih mogle roditi se nove misli o delavskem vprašanju, kakor smo videli.

Po naših državah v Avstriji, Nemčiji, Franciji, teži delavska organizacija na politično združenje. Angležem so bili le interesi njih poklica in stanu glavni cilj. Na Nemškem prevladuje socialno demokratično prepričanje.

Na kontinentu, kakor rečeno, se mora vsakega posebe pridobiti za to idejo, no potem pojde sam v socialno društvo. — Delo je težavno. Na Angleškem se deli delavska organizacija 1. v parlamentarni osrednji odbor, 2) v lokalne društvene voditelje, 3) v delegirane in množico udov.

Vendar nimajo tu glavni upliv ne državni poslanci in morda tudi ne lokalni voditelji; pač pa tisti delavski voditelji, kateri so od vseh neodvisni in dokler ostanejo poštenjaki in imajo delavsko maso za seboj.

Tako in enako opisuje Sidney Well v svoji zgodovini delavskega gibanja in njega napredka na Angleškem, kar je tudi za naše delavske razmere zelo poučljivo.

Delavsko vprašanje ne dospe dotlej do realnih uspehov, dokler ne bo določeval tudi delavec v državnih parlamentih. V Avstriji se po novi volilni pravici bližamo tej dobi, odvisno je le od delavcev, da si izberejo pravih zastopnikov, iskrenih in poštenih delavskih prijateljev.

Narodno-gopodarske stvari.

Kako pomagati kmečkemu stanu?

(Konec.)

Vsakako pa treba skrbeti za povzdigo sadjarstva tudi v vinorodnih krajih, kjer ne morejo tako hitro ponoviti, vinogradov opustošenih po trtni uši. Vzglej naj nam bodo posebno Francozi, kajti oni imajo tudi v vinorodnih krajih mnogo sadja in ravno od njih so se Nemci učili umnega sadjarstva.

2. Povišanje davka na pivo bi bilo za vinorodne kraje koristno, ker bi se s tem pivo podražilo in vino bi prišlo zopet v svojo prejšnjo veljavo, iz katere ga je isto izpodrinilo. Ječmen, katerega se mnogo porabi za izdelovanje piva, in katerega se itak ne plačuje po vrednosti, kar bi se ga manj porabilo, naj bi se rabil za živež ljudem in živini, koje bi se potem lahko več redilo. Konečno naj bi se mesto ječmena pridelovali drugi prideiki, ki se dobro razpečavajo in donšajo mnogo koristi. Lastniki pivovaren so po največ veliki kapitalisti, kateri bi malo občutili to povišanje in koji si vedo še drugače pomagati.

3. Povišanje davka na sladkor bi bilo tudi lastnikom vinogradov koristno. Ker bi se sladkor podražil, podražilo bi se tudi ponarejanje vina. Ponarejevalci vina bi imeli manj dobička, vsled česar bi morda opustili svoj grdi posel. S ponarejanjem vina lahko bogatijo nekateri, kajti pri tem imajo ni nič manj nego 80—100% obrestovani kapital. Dandanes je že tako ogromno ponarejanega vina v svetovni porabi in niti zapazijo ga ne, liki bi ne imeli očij in bi ne bili obdarjeni neprecenljivim čutom vonja in okusa. Ponarejeno vino se lahko razpečava, ker je cenejša, pristni pridelek pa zaostaja ter nima nikake cene. Ali ni to žalostno za vinogradnike? Kedo je temu kriv? Nekoliko vlada sama, dasi je zakonov proti temu, toda, žal, večinoma le na papirju; največ pa kupovalci sami, ki kupujejo tako brozgo in pa pivci, ki jo pijejo. Da ne more biti pristno vino po tako nizki ceni, razvidi lako vsak, ako le nekoliko presodi stroške in stanje vinogradarstva dandanes. Povišanje davka na špirit bilo bi umestno že zaradi ponarejanja vina, ker za ponarejanje vina se ne rabi le sladkor temveč tudi špirit. Ponarejevalci vina so navadno kapitalisti in večinoma seveda Židje. Priprosti kmet navadno ne ponareja vina, zato: 1. ker je veren in se boji goljufati; 2. ker ne ve, kako se izvršuje to in 3. nima kapitala za to. Povišanje davka na sladkor občutili bi tudi sladkosnedneži; no, pa taki niso navadno nižjih stanov in imajo navadno tudi stalne dohodke; ti si lahko kaj privoščijo in bi to lahko strpeli. Konečno občutila bi povišanje davka na sladkor še kava. Kava izvestno ni nič kaj redilnega in zdravega za človeško telo; morda bi se z podražanjem sladkorja manj rabila, in mesto nje bi prišla druga tečnejša in zdravjša hrana, ter bi se tako pomnožila krepost in moč ljudstva.

To bi bile nekako moje misli.

Kmetovalec.

Najnovejše vesti.

Dunaj 27. V kapelici tukajšnjega ruskega odposlanstva bila je včeraj popoldne povodom kronanja carja slovesna služba božja. Iste so se udeležili: ruski diplomatski agent z osobjem odposlanstva, zastopnik prvega najvišjega dvornika princ Liechtenstein, ministra grof Goluchowski in Badeni, sekcijška načelnika grof Welsersheimb in Szeczeny, odposlaniki in zastopniki raznih inozemskih držav, med prvimi odposlaniki Italije, Francije, Angleške in Španjske, zastopnik Bolgarske in drugi ter deputacija ruskega polka dragoncev št. 24, ki biva še na Dunaju in razni členi ruske nasebine dunajske.

Cetinje 27. Povodom kronanja ruskega carja bil je včeraj v katedrali slovesni Tedeum. Prisotna je bila knežinja regentinja, vsi ministri, diplomatski agentje in dr. Mesto je okrašeno ruškimi in črnogorskimi zastavami. Množica priredila je velike ovacije pred rusko agenturo.

Berolin 27. Včeraj, takoj po 12. uri, bila je v prisotnosti členov ruskega odposlanstva parada Aleksandrovega polka gardnih grenadirjev in gardnega dragonskega polka „carica Aleksandra“. O tej paradi izustil je cesar Viljelm govor, s katerim je vspodbujal oba polka, da se svojim vedenjem pokazeta vsikdar vrednima visoke časti, da nosita ime ruske carske dvojice. Svoj govor je zaključil cesar Viljelm s „hech“ na rusko cesarsko dvojico, na-to je zasvirala glasba rusko himno. Po paradi bil je slavnosten zajutrek v kraljevski palači. Povabljeni bili so tudi člani ruskega odposlanstva.

Cesar Viljelm je napil zdravilco ruski carski dvojici ter izrekel iskreno svojo željo za blagor Rusije.

Peterburg 27. Sinoč bilo je vse mesto razsvetljeno, tudi ladje na Nevi bliščale so v čarobni svetlobi. Navdušena množica obkoljevala je množestevine glasbe po javnih trgih in popevala narodno himno, kadar koli so glasbe zasvirale isto.

Finančni minister Witte imenovan je državnim tajnikom.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica za jesen 6.66—6.67 Pšenica za maj-juni 1896 6.56 do 6.58 —. Oves za jesen 5.40—5.42 Rž za jesen 5.61—5.63 Koruza za juli-avgust 3.95—3.96 — maj-juni 1896 3.83—3.88

Pšenica nova od 78 kil. f. 6.80—6.95 od 79 kil. f. 9.90—7. — od 80 kil. f. 6.95—7.05 od 81 kil. f. 7. — —7.10. od 82 kil. for. —. —. —. Ječmen —. —. —. proso 6.15—6.50. Bolja.

Pšenica: Ponudbe silne. Povpraševanja bolja. Trg jako mlačen, cene vedno padajoče. Danes zopet 5 do 7 nč. ceneje. Oves 10 nč. Rž 5 nč. ceneje. Vreme: lepo.

Praga. Neratimirski sladkor for. 15.20, oktober-december 14.80 bolja.

Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst s carino vred odpošiljatelj precej f. 34.25—34.75 Concasse 36.25—36.50 Četvorni 37. —37.50. V glavah (sodi) 38.25

Havrs. Kava Santos good average za maj 79.50, za september 74.50 Silno mlačno.

Hamburg. Santos good average za maj 66. — za september 60. — za december 56.25 mlačno.

Dunajska borza 27. maja 1896.

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	101.80	101.80
„v srebru	101.80	101.10
Avstrijska „renta v slatu	122.40	122.80
„v kronah	101. —	101.90
Kreditne akcije	345.25	343.75
London 10 Lat.	120. —	120.05
Napoleoni	9.53 1/2	9.52 1/2
20 mark	11.75	11.74
100 italj. lir	44.57 1/2	44.55

Akviziterja

za življensko zavarovanje

proti izdatni stalni služnini vsprejme takoj po vsem slovenskem ozemlju razširjena zavarovalnica. Pogoji: znanje slovenščine in nemščine, neomadeževano življenje, sposobnost za občevarje z vsemi stanovi ter resna volja, marljivost in vztrajnost.

Ponudbe pod naslovom: „Resna volja“ upravnistvu tega lista.

Mirodilnica G. A. ANGELI

Corso, piazza delle Legna šte. 1.

Zaloga oljnatih barv iz svojega parnega mline, čopičev, frizežev, rimskega žvepla, angleškega bakrenovca, mirodij, kemičnih izdelkov, mrčesnega praha in mineralic.

Cumar Fridrih

Belvedere 37.

Mirodilnica. — Rimsko čisto žveplo, bakrenovec, žveplo in bakrenovec skupaj, mrčesni prah, mineralne vode, barve frizeže in čopiče, razne mirodije, ločnobarske izdelke, vse po ceni, da se ni bati konkurence.

M. FONN

ulica Pozzo del mare šte. 1.

Pripopča slavnemu slovenskemu občinstvu Trsta in okolice svojo prodajalnico vsakovrstnih

klobukov in kap

Liniment. Capsici comp.

s sidrom

iz Richterjeve lekarne v Pragi.

priporočano izvrstno, bolečine blažeče mazilo; dobiva se po 40 nč., 70 nč. in 1 gld. po vseh lekarnah. Zahteva naj se blagovoljno to splošno priljubljeno domače sredstvo na kratko kot

Richterjev liniment s „sidrom“

ter naj se previdnostno vsprejmejo le take steklenice kot pristne, ki imajo znano varstveno znamko „sidro“.

Richterjeva lekarna

„Pri zlatem levu“ v Pragi.

